

Nový život

Po dlhom čase korony prišiel opäť čas uvoľnenia a môžeme povedať nového začiatku normálneho života. Život sa znova naplno rozbehol so všetkými povinnosťami, ale aj ponukami.

No z mnohých rozhovorov som predsa len cítil, že tie dva prežité roky sa zapísali do nášho života, a nie raz ho aj zmenili. Preto si myslím, že je veľmi dôležité, aby tie skúsenosti, a možno aj nové pohľady na život, nezostali len minulosťou, a tým, na čo zabudneme v kolobehu každodenných starostí.

Všetko v našom živote má zmysel a môže byť prostriedkom a výzvou nášho napredovania. Lebo keď sa človek len nechá unášať životom, mnohé takéto ponuky môže stratiť. A to sa nie raz prejavuje nespokojnosťou so svojím životom i životom okolo. Človek sa dosta-

ne do určitého začarovaného kruhu: nič nerobí pre svoje napredovanie, potom je nespokojný so svojím životom, je znechutený, na všetko nadáva, lebo všetko je zlé. A stále dokola.

Preto si myslím, že práve túto chvíľu dejín je dôležité nestratiť, ale využiť.

A platí to nielen o osobnom živote, ale aj o spoločenskom. Osobitne aj o živote v našej Cirkvi a našom trnávkarском cirkevnom spoločenstve. Aj tu môže byť táto chvíľa dejín novou

výzvou, hľadaním nových spôsobov prežívania viery.

Veľkú ponuku nám v tomto smere dal aj náš pápež František pozvaním zapojiť sa do synodálneho procesu Synody o synodalite. Viacerí sa aj zapojili do stretnutí, ktoré pomaly končia, ale proces synodality, teda spoluzodpovednosti za život našej Cirkvi tým nekončí, ale naopak, začína. Výstupy zo stretnutí skupín sa budeme snažiť zosumarizovať, ale nie len preto, aby sme niečo poslali na biskup-

ský úrad, ale hlavne ako výzvu pre našu cirkev na Trnávke. A verím, že to bude nová výzva napredovať a prehlbovať náš život tu na Trnávke. A to je znova výzva nielen pre pár ľudí, ale pre celé naše farské spoločenstvo.

don František Kohút SDB
správca farnosti

Prvé sväté prijímanie

Tento rok sme mali v našej rodine druhýkrát 1. sv. prijímanie. A znova to bol nezabudnuteľný a požehnaný čas. Keď bola Klárka v prvom ročníku začala korona a ona s nami sledovala online prvé sv. prijímanie. Potom spontánne, počas večernej modlitby, sa Klárka úpenlivo modlila, aby skončila korona a aby sa uskutočnilo jej 1. sv. prijímanie. Ďalší rok, keď bolo znova online 1. sv. prijímanie a všetky detičky mali rúška, tak pridala k modlitbe, aby nemusela mať rúško.

Takto sa Klárka modlila 2 roky. V apríli, keď už počty v kostoloch boli povolené, sa tešila, že prijímanie sa bude konať a že tam budeme všetci, no tie rúška tam boli stále. Keď som videla jej túžbu a silu modlitby, tak som si už v hlave plánovala, ako vybaviť, aby aspoň tie prvoprijímajúce deti nemuseli mať rúška, a tu sa stal zázrak - skoro zo dňa na deň bolo vydané vyhlásenie, že už nemusíme nosiť v kostole rúška... My sme to v rodine zobrali ako zázrak, ktorý vymodlila Klárka svojou úprimnou modlitbou a túžbou prijať Ježiša. Bohu nič nie je nemožné a On je tak starostlivý Otec, že nás chce potešiť aj „maličkosťami“.

Z celého srdca sa chcem poďakovať v mene všetkých rodičov don Vladovi a animátorom za celoročnú prípravu, za obetovaný čas, ktorého nebolo málo. Ďakujeme taktiež všetkým, ktorí sa podieľali na zorganizovaní samotnej slávnosti 1. sv. prijímania. Bola to vznešená chvíľa a verím, že nejednej mamičke, tak ako mne, vypadla slza, keď naše deti prijali vzácneho Hosta – Ježiša do srdiečka.

Eva Musayeva

Ďakovná púť do Ríma (z pohľadu pútničky našej farnosti)

Keď si dnes zaspomínam na všetky moje návštevy Ríma, tak táto cesta bola v poradí mojou 4. púťou do večného mesta a vlastne druhou ďakovnou. Každá z mojich ciest bola však iná. Rím som objavila pred 30 rokmi, keď som ako mladé dievča s priateľkami vlakom prišla do Ríma

na hlavnú stanicu Termini, a podľa rady kolegu z práce sme vošli do prvého kostola v jej blízkosti. Pôsobil tam slovenský kňaz, ktorý nám pomohol s ubytovaním a dostali sme od neho knihu - Sprievodcu Rímom v slovenčine. Druhá púť nasledovala až po mnohých rokoch - z príležitosti svätorečenia Jána Pavla II. a tretia bola ďakovnou púťou Vajnorákov za blahorečenie ich rodáka, Titusa Zemana. Poslednou bola táto púť našej farnosti koncom apríla t.r., jedinečná a nezabudnuteľná – ako poďakovanie Slovákov za návštevu súčasného pápeža Františka na Slovensku.

Vedela som, že uvidím veľa miest, ktoré som už dobre poznala, ale vždy sa nájdu také miesta, ktoré spoznám po prvýkrát.

Naša malá skupinka z farnosti Trnávka sa pričlenila k početnejšej výprave Slovákov z Oravy.

Mali sme však výhodu – vedúcim celej skupiny bol náš salezián, kňaz Vladko Sopkanič. Nezažila som ho ešte ako sprievodcu púte, a bolo pre mňa milým prekvapením, ako sa zhostil tejto úlohy. Nielenže ovládal taliančinu, ale sa dobre orientoval v Ríme, čo bolo nespornou výhodou celej skupiny. Do Ríma sme doleteli ráno a mali sme celý deň pred sebou. Náš hotel Pyramid bol umiestnený, ako sa ukázalo, výhodne – neďaleko metra a jeho dvoch pretínajúcich sa trás, takže si stačilo zakúpiť celotýždenný lístok a mohli sme sa ľahko premiestňovať dve alebo niekoľko zástaviek, aby sme sa dostali do cieľa. V Ríme to žilo. Všade veľa turistov, no tentoraz tu bolo aj množstvo Slovákov, ktorí docestovali do Ríma spolu s nami. Podľa správ nás bolo možno okolo 5 tisíc. Bolo príjemné počuť na všetkých navštívených miestach svoj rodný jazyk a stretnúť sa s mnohými známymi tvármi z obrazoviek TV Lux alebo Rádia Lumen, známymi kňazmi, biskupmi, alebo s priateľmi, ktorých som nemala to šťastie stretnúť doma v Bratislave. V tom bola tá jedinečnosť zážitku a jeho neopakovateľnosť.

Deň D bol jednoznačne 30. apríl 2022, kedy sa konala audiencia u pápeža Františka v aule vo Vatikáne a v ten istý deň poobede spoločná sv. omša Slovákov v Bazilike sv. Petra, za účasti hlavného koncelebranta mons. Zvolenského a mnohých ďalších biskupov zo Slovenska.

Mnohí sme mali pocit, akoby opätovné stretnutie s pápežom Františkom v aule a Chrám sv. Petra aspoň na pár hodín „patrili“ iba nám, malému národu zo Slovenska.

Krásny zážitok, ktorý sa zrejme v mojom živote už ťažko zopakuje...

Je samozrejmé, že sme navštívili všetky najdôležitejšie miesta Ríma, ku ktorým patria 4 hlavné baziliky Ríma – sv. Jána v Lateráne a neďalé

Sväté schody, Santa Maria Maggiore, sv. Pavla za hradbami a sv. Petra, no pozreli sme si aj veľmi obľúbené miesta Ríma – ako sú fontána di Trevi, Španielske schody, Koloseum, Piazza Navona a staré rímske pozostatky chrámov, ako aj ďalšie kostoly - sv. Klementa s relikviou sv. Cyrila, sv. Petra in Vincoli a Baziliku sv. Sabíny.

Vrátila by som sa ešte k peknému zážitku v Bazilike del Sacro Cuore di Gesù, teda k tomu chrámu, kde nás pred rokmi uvítal slovenský kňaz neďaleko hl. stanice Termini. Bol to totiž chrám, o ktorého výstavbu sa osobne zaslúžil sám don Bosco, hoci bol už vo vysokom veku. O výklad sa nám postaral možno rovnako starý salezián, no s elánom a vtipom mladého pokračovateľa don Bosca. Videli sme izbičku na poschodí, kde don Bosco býval, v čase výstavby kostola s dobovými pamiatkami naňho. A tento zážitok bol pre mňa veľmi cenný a nový a rovnako skvelý, ako opätovné stretnutie s nástupcom Krista, pápežom Františkom.

Magda Bačíková

Staň sa dobrovoľníkom pre ukrajinské deti a mládež

Saleziánske dielo na Trnávke sa mnohými aktivitami podieľa na zmiernení dopadov vojny na Ukrajinu: zbierkami, ponukou aktivít pre ukrajinské rodiny alebo ubytovaním utečencov. Skupiny dobrovoľníkov niekoľkokrát do týždňa pripravujú voľnočasové aktivity pre ukrajinské deti a mládež, ktoré sú ubytované v rôznych zariadeniach na Slovensku. Za posledný mesiac sa z dobrovoľníkov, mladých aj dospelých, vytvoril tím, ktorý 3x do týždňa chodíva do jedného z nich. Pridať sa môže ktokoľvek.

ako veľmi ich bavilo pretahovanie lanom.”

“Nevedela som úplne do čoho idem a priznám sa, že som pred tým mala rešpekt, bála som sa jazykovej bariéry, že nebudem vedieť čo poriadne robiť, nevedela som čo od toho celého očakávať. Ale túžba pomôcť a venovať deťom kúsok zo svojho voľného času vyhrala nad všetkými obavami. Odkaz ďalším? Aj keď máte obavy a váhate, choďte do toho!!! Dá vám to oveľa viac ako ste možno čakali. Ak venujete deťom dve hodiny svojho času, oni vám za to venujú široký úsmev, ktorý vo vás vyvolá neopísateľné pocity.”

Dobrovoľníci odchádzajú 3x do týždňa z Trnávky za ukrajinskými deťmi. Program je koncipovaný tak, aby aj keď neovládate ruský alebo ukrajinský jazyk, mohli ste s nimi stráviť zaujímavý čas. Zmyslom je vyplniť čas deťom, ktoré nechodia do školy a nemajú žiadne voľnočasové aktivity.

Každý týždeň je v tíme dobrovoľníkov niekoľko voľných miest. Ak máte záujem sa pridať, spojte sa s ktorýmkoľvek saleziánom na Trnávke.

Spracoval Juraj Caránek

ZÁŽITKY DOBROVOĽNÍKOV

“Pre mňa bola táto aktivita veľkým pozvaním a cítila som, že ma doň volá Boh. Bol to pre mňa veľmi príjemne strávený čas. Cítila som veľkú radosť, keď som videla úsmevy detí a nielen ich, ale aj úsmevy niektorých mamičiek. Cítila som, že to, čo tam robíme má zmysel. Zažila som aj niekoľko veľmi úsmevných momentov. Osobne ma prekvapilo,

Prídte na procesiu!

Milí farníci,

najkrajším a základným prejavom našej viery je nábožný život podľa evanjelia. Pri osobitných príležitostiach nás však Cirkev pozýva vyjadriť svoju vieru pred celým svetom cirkevnými sprievodmi, čiže procesiami. V procesii veriaci jednotomyselne prosia Boha o milosť a zmilovanie alebo verejne vzdávajú vďaku, alebo navonok preukazujú vnútornú úctu, chválu a oslavu Boha.

Tradícia procesií odpradáva sprevádza aj jeden z najväčších cirkevných sviatkov, ľudovo nazývaný Božie Telo. **Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi** je oslavou daru Eucharistie a úcty k Spasiteľovi skutočne prítomnému pod spôsobom chleba a vína v Oltárnej sviatosti.

Štvrtý lateránsky koncil v r. 1215 opätovne potvrdil a slávnostne vyhlásil, že Kristus je skutočne prítomný v chlebe a víne, ktoré sa premieňa na jeho Telo a Krv, keď kňaz nad nimi vysloví slová premenenia. V r. 1264 pápež Urban IV. na-

riadil, aby sa sviatok Božieho Tela slávil v celej Cirkvi. Deň slávnosti bol stanovený **na druhý štvrtok po slávnosti zoslania Ducha Svätého** (štvrtok po nedeli Najsvätejšej Trojice). Toho roku tento sviatok pripadne na **16. júna**.

Tajomstvo Kristovho Tela a Krvi veriaci symbolicky oznamujú svetu v procesii na čele s kňazom, ktorý nesie monštranciu s kúskom premeneného chleba. Postupne sa zastavujú pri štyroch oltároch, symbolizujúcich štyri svetové strany. Sprievod tak naznačuje Božiu ohotu a ústretovosť aj voči tým, čo ho nepoznajú.

„Oltáriky“ vytvoria rodiny zo zelene, kvetov a domácich devocionálií (predmety, ktoré sa používajú na prehĺbenie nábožnosti: obrázky, krížiky, sochy a podobne) pred svojimi domami. Na týchto miestach sa koná bohoslužba, verejná poklona a udelenie požehnania Eucharistiou. Deti na znak svojej úcty a lásky k Bohu rozsypávajú na cestu lupene kvetov a veriaci zhromaždení v procesii spievajú náboženské piesne. Pri jednotlivých zastaveniach sú aj veriaci pozývaní zapojiť sa do modlitby. Prídte preto aj Vy vyjadriť svoju vieru a lásku k nášmu Spasiteľovi prítomnému vo Sviatosti oltárnej.

Odpovede veriacich pri zastaveniach:

(K = kňaz; Ľ = ľud)

zastavenie

K.: Kírmil ich jadrom pšeničným. Aleluja.

Ľ.: A sýtil medom zo skaly. Aleluja.

zastavenie

K.: Večný Kňaz, Kristus Pán. Aleluja.

Ľ.: Obetoval chlieb a víno. Aleluja.

zastavenie

K.: Nebeský chlieb im dal. Aleluja.

Ľ.: Anjelský chlieb požíval človek. Aleluja.

zastavenie

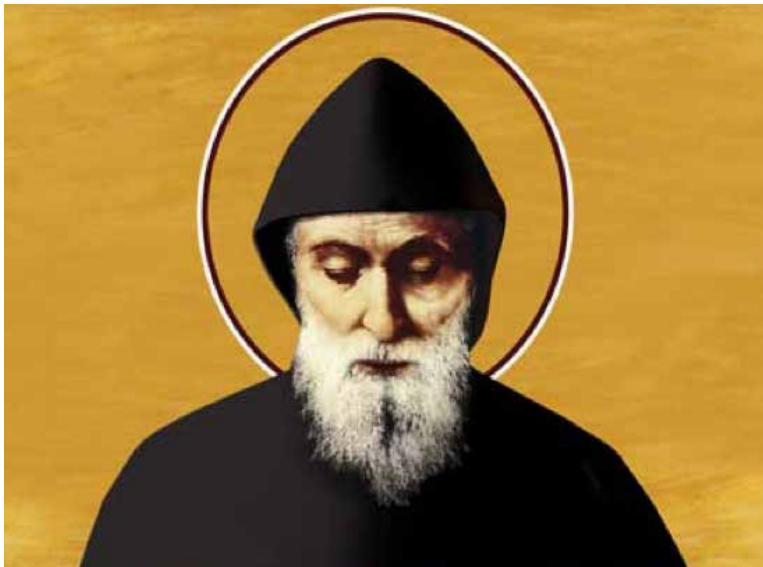
K.: Zhromaždila nás. Aleluja.

Ľ.: Kristova láska. Aleluja.

Erika Řežuchová

Sv. Šarbel

V poslednom čase sa často stretávam s týmto svätcom, či už ako svedectvo od ľudí ktorým pomohol, alebo sa miesto jeho pôsobenia dostáva do programu pútnických zájazdov. Podme si teda niečo povedať o jeho živote...

Jozef Anton Machlúf sa narodil 8. mája 1828 v horskej dedine v severnom Libanone. Vyrastal v chudobnej viadetnej a kresťanskej rodine. Ako štrnásťročný pocítil túžbu stať sa rehoľníkom a v roku 1853 zložil mníšske sľuby. Prijal meno Šarbel (Charbel), podľa mučeníka z druhého storočia. Vyštudoval teológiu a v roku 1859 bol vysvätený za kňaza. V Annaji v opátstve sv. Marona prežil šesťnásť rokov. Predsavzal si, že zostane verný svojim sľubom a povinnostiam. Nielen pracovitou prevyšoval ostatných mníchov. Záležalo mu na tom, aby jeho myseľ bola upriamená vždy iba na Boha. Bol vzorný v plnení reguly a svojich povinností. Otec Šarbel žiadal o možnosť žiť životom pustovníka a usadiť sa v pustovni. Povolenie nedostával, až kým sa neudiala zvláštna vec. Keď žiadal olej do lampy, sluhovia si z neho chceli spravíť žart a namiesto oleja

naplnili jeho lampu vodou. Mních ju však zapálil ako obyčajne. Keď sa to dozvedel predstavený, pochopil to ako znamenie a otcovi Šarbelovi povolil usadiť sa v odľahlej pustovni svätých Petra a Pavla. Tam sa spojil s Kristom modlitbami, manuálnou prácou, prísnyim sebaovládaním a pôstom. Šarbelova cela mala len 6 m². Pod habitom nosil drsnú košelu a spal len niekoľko hodín. Stravu prijímal raz denne a pustovňu opúšťal len veľmi zriedkavo. Ako pustovník prežil dvadsaťtri rokov. V polovici decembra 1898 dostal počas slávenia svätej omše mŕtvicu, ktorej o týždeň, na Štedrý večer, podľahol. Pochovaný bol na cintoríne opátstva.

Po pohrebe sa nasledujúcich 45 dní viacerým svedkom zdalo, že miesto,

kde ležalo telo otca Šarbela, je osvetlené bielym svetlom. Po štyroch mesiacoch od mníchovej smrti hrob otvorili a našli telo v neporušenom stave. Telesné pozostatky obliekli a vystavili v kláštornej kaplnke. Časom spozorovali, že z pórov na Šarbelovom tele vyteká tekutina a vo vzduchu cítiť zvláštnu vôňu.

V čase od r. 1899 - 1955 bolo jeho telo minimálne štyrikrát exhumované. Preložili ho do rakvy zo zinku a uložili do hrobky, z ktorej v roku 1950 začala vytekať olejnata tekutina. Maronitský patriarcha nariadil opätovnú exhumáciu, pri ktorej zistili, že telo je stále neporušené. (Zákonom prírody podľahlo až v neskoršom čase - v r.1965 sa začalo rozkladať.) V nasledujúcich mesiacoch bol v Annaji zaznamenaný veľký počet zázračných uzdravení. K Šarbelovmu hrobu začali spontánne prichádzať pútnici z celého sveta a všetkých vierovyznaní, nielen kresťania. Hrob sa stal pút-

nickým miestom, uzdravenia na tele i na duši pribúdali. Dňa 5. decembra 1965 počas II. vatikánskeho koncilu blahorečil pápež Pavol VI. otca Šarbela Machlúfa a 9. októbra 1977 ho vyhlásil svätým.

Na pamiatku zázraku s olejovou lampou sa používa tzv. Olej sv. Šarbela. Je to olivový olej, ktorý požehnali mnísi pri hrobe svätého Šarbela v Libanone. S olejom sa robí znak kríža na čele, alebo na boľavom mieste tela, alebo sa môže kvapka oleja naliať do pohára s vodou, alebo sa môže zamiešať s jedom.

Zaujímavý je aj pôvod fotografie svätceovej tváre. Odkedy sa otec Šarbel utiahol do kláštora, nikto okrem jeho spolubratov, nevidel jeho tvár ani ho nefotil. 8. mája 1950, v deň jeho narodenín, prišli k jeho hrobu štyria maronitskí misionári. Keď sa pomodlili, urobili si tam spoločnú fotografiu spolu so strážnikom. Po vyvolaní filmu zistili, že na fotografii sa vedľa misionárov nachádza aj postava tajomného mnícha s bielou bradou a kapucňou na hlave. Experti vylúčili fotomontáž. Najstarší mnísi, ktorí svätého Šarbela poznali, potvrdili, že tak vyzeral v posledných rokoch svojho života. Táto fotografia sa stala podkladom pre všetky portréty svätca.

Liturgický sviatok sv. Šarbela si pripomíname 24. júla. Jeho hrob je významným pútnic-

kým miestom a relikvie sv. Šarbela sú rozšírené po celom svete. Aj na Slovensku sú od roku 2017, kedy boli prinesené do Dómu sv. Alžbety v Košiciach. Nedávno získali relikvie 1. stupňa aj Milosrdní bratia v Bratislave. Sú uložené v Kostole Navštívenia Panny Márie (Kostol Milosrdných bratov) a vždy 22.

deň v mesiaci je svätá omša spojená s uctením si relikvií svätca a s požehnaním Olejom sv. Šarbela.

Úcta k svätému Šarbelovi sa rýchlo rozšírila. Je pozoruhodné, koľko viery a nádeje dokáže priniesť človek, ktorý túžil žiť ako najprostejší pustovník a v úplnej samote nasledovať Boha. Hoci bol počas života nenápadným, stal sa po smrti vyhľadávaným. Aj napriek modernej dobe plnej technických výtvarných nájdok nám neostáva iné, ako uveriť, že sv. Šarbel je mužom zázrakov, pre ktoré nie sú vedecké vysvetlenia. Nuž, nechajme sa osloviť príkladmi tohto divotvorcu v poctivosti, pokání, pôste a dobročinnosti, aby sme sa ako on, čo najviac priblížili k Bohu

(Zdroj: <https://saletinirozkvet.webnode.sk>, <http://www.zivotopisysvatych.sk>, <https://www.tkkbs.sk> a <https://sk.wikipedia.org>)

Michaela Važanová

Miništranti opäť v akcii

Po pandemickej prestávke sa znova rozbehli aj väčšie akcie pre miništrantov. Jednou z nich bola

Púť miništrantov Slovenska - PUMIN, ktorá sa uskutočnila znova po troch rokoch, 14. mája

2022 v Šaštíne, v Národnej bazilike Sedembolestnej Panny Márie a v priľahlých priestoroch Oratka. Ako bolo? Opýtajte sa osobne našich miništrantov z Trnávky - spoznávajú ich? K službe miništrantovania a k ďalším sprievodným podujatiam pozývame aj nových chlapcov od veku po 1. sv. prijímaní. V lete je ešte aktuálna ponuka miništrantského tábora - TYMIAN 2022.

Vladimír Sopkanič SDB

18. - 24. júl 2022

RZ Škutovky
Liptovská Osada

miništrantský tábor
TYMIAN

HRDINOM
sa nerodíme,
HRDINOM
sa stávame

všetka o tábore sa dozviáš tu!

bit.ly/taborTYMIAN

Premýšľaj, že sa pridáš k saleziánom spolupracovníkom?

Priatelia, možno si spomína-
te, že v roku 2019 sme na Trnávke
oslávili prísľuby Radovana
Pavlíka a Lucie Jeruškovvej ako
saleziánov spolupracovníkov.
Možno si teraz niekto položí
otázku, kto sú vlastne tí salezi-
áni spolupracovníci, čo robia,
a aký význam má ich existencia.
Združenie saleziánov spolpra-
covníkov (Združenie) založil ako
tretiu vetvu saleziánskej rodiny

sám don Bosco, ktorý mal od počiatku túžbu za-
ložiť spoločnosť, združujúcu kňazov, rehoľníkov
i laikov žijúcich vo svete. Združenie je v podstate
tzv. tretím rádom, určeným najmä laikom (tretí
rád pre laikov majú viaceré rehole, napríklad aj
rehoľa Menších bratov františkánov) a jeho za-
meraním nie je iba cvičenie sa v nábožnosti, ale
predovšetkým činný život v službe lásky blížne-
mu a osobitne mládeži.

Upresnenie k tretím rádom: tretie svetské
rády sú podľa Kódexu kánonického práva zdru-
ženiami, členovia ktorých majú vo svete účasť na
duchu niektorého rehoľného inštitútu, ktorým
sú aj vedené. Pojem rádu v tomto prípade sa ne-
chápe ako inštitút zasväteného života, ale v his-
torickom ponímaní ako stav alebo skupina osôb
a v dnešnom ponímaní ako spoločenstvo, orga-
nizácia či združenie svetských ľudí spojených
výnimočným putom s určitou rehoľnou rodinou,
v ktorej po prvom ráde (rehoľníci) a po druhom
(rehoľné sestry) tvoria jej „tretiu časť“. Jej členmi
môžu byť katolíci: laici, ale aj diecézni duchovní.
Hlavným cieľom tretích rádov je snaha o kresťan-
skú dokonalosť a vykonávanie apoštolských diel
v duchu konkrétnej rehoľnej rodiny. Podobne
ako všetky ostatné cirkevné združenia, aj tretie
rády sa riadia všeobecným cirkevným a vlastným
právom (regula, konštitúcie, partikulárne stano-
vy). Duchovno-právnu asistenciu zverila Cirkev
predstaveným prvých rádov.

Združenie saleziánov spolupracovníkov
vzniklo 9. mája 1876 po schválení pápežom

Piom IX. Dnes žijú a pracujú po
celom svete a je ich približne
30-tisíc. Spolupracovníci usku-
točňujú svoj apoštolský záväzok
a prežívajú saleziánskeho ducha
v bežnom živote, s citlivosťou
a vlastnosťami charakteris-
tickými pre laika. Saleziáni spol-
pracovníci pracujú spolu
s bratmi saleziánmi a sestrami
saleziánkami a ďalšími zložkami
saleziánskej rodiny na salezián-

skom diele vo svete, tvoria spolu živé spoločen-
stvo a majú tiež účasť na duchovnom dedičstve
Saleziánov don Bosca.

Byť saleziánom spolupracovníkom neznamená
mať čo najviac aktivít, ako by si možno niekto
pomyslel. Skôr to znamená vykročiť vnútorne na
cestu intenzívneho prežívania saleziánskeho du-
cha a charizmy v kontexte celého svojho života
– napokon, ak Bohu dáme svoje srdce a necháme
sa Ním viesť v dôvere, On sám nás zavedie k čin-
nosti, na ktorú nás povoláva. A pokojne to môže
byť stretko v oratku, vyučovanie náboženstva
v škole, kresťanský koučing vo farnosti či výcho-
va malých detí v rodine alebo modlitba za spo-
ločenstvo a jeho potreby. A tak každý človek bez
ohľadu na vek či momentálne zamestnanie (aj na
materskej dovolenke či v dôchodku) môže preží-
vať túto intenzívnu a krásnu cestu s don Boscom.
Každý takýto človek, usilujúci sa o dobro, je dôle-
žitý a potrebný.

Samozrejme, vstup do Združenia sa riadi ur-
čitými podmienkami. Jednou z nich je 2-ročná
formácia, počas ktorej človek intenzívne uvažuje
o svojej životnej ceste - jednak v Cirkvi, jednak vo
svojej farnosti, jednak v saleziánskom stredisku.
Slobodný človek môže na tejto ceste dospieť aj
k uvedomeniu si saleziánskeho povolania nielen
k spolupracovníkom, môže sa dostať k povolaniu
do zasväteného saleziánskeho života... Formácia
si vyžaduje pravidelné mesačné stretnutia, účasť
na duchovnej obnove a ročnú účasť na duchov-
ných cvičeniach. Záujemca musí dovŕšiť vek 18

rokov.

Ešte sa pristavím pri duchovných cvičeniach: ako členka Združenia mám možnosť vybrať si z pomerne bohatej ponuky duchovných cvičení po celom Slovensku, s termínmi v priebehu celého roka, a aj to s manželom robíme. A možno práve preto mi svojho času prišlo neuveriteľné, keď som ako spolupracovníčka začala chodiť na duchovné cviká do vzdialených lokalít, často na druhý koniec republiky, medzi neznámych ľudí, žijúcich v mnohom odlišný život – a našla som tam nielenže ďalších úžasných ľudí – našla som tam don Bosca. Doslova. To znamená, že silná vnútorná formácia tých ľudí v kombinácii s milosťou Božou pôsobí, že môžeme prísť aj na druhý koniec sveta – a stretneme Rodinu. Spája nás don Bosco a mnohé sny, ktoré o tomto svete máme, vedení ním a „Ním“... ☺

Tak čo, priateľu? Pridáš sa aj ty? V salezián-

skom stredisku v Bratislave-Trnávke zatiaľ stredisko spolupracovníkov nie je založené, pre aktuálne nízky počet spolupracovníkov, ktorí na Trnávke pôsobia: títo zatiaľ patria pod stredisko Bratislava-Miletičova, kde väčšina z nich absolvovala formáciu a viacerí aj prísluby. Povzbudivá je však informácia, že od jesene 2022 začnú štyria farníci z Trnávky na Miletičovej formáciu do Združenia saleziánov spolupracovníkov. Pre Trnávku nám teda rastú nové posily. Ak o tom uvažuješ aj ty, máš záujem a otázky, pokojne sa s nimi obráť na Radovana Pavlíka, Luciu Fojtíkovú či Lucku Jeruškovú. Ak si vážny záujemca, prihlás sa farárovi strediska Bratislava-Trnávka, don Ferkovi Kohútovi.

Lucia Fojtíková,
Združenie saleziánov spolupracovníkov,
ASC

Máj s Margarétkou!

Materské centrum oslávilo 5. narodeniny vo veľkom štýle! Zábavný program uja na chodúľoch bol rovnako nezabudnuteľný ako jeho balónové zvieratká a bublinová show. Rodičia si mohli pochutiť na ovocnej sangrii, porozprávať sa so známymi aj neznámymi a uvoľniť sa bez starostí o deti, ktoré sa vrhli do víru smiechu a radosti.

Počasia bolo darom a radosná vrava sa niesla celým popoludním.

A torta? Tak tie boli až 3! Jedna väčšia a ovocnejšia ako druhá. Samozrejme, naše materské centrum dbá na ochranu prírody a všetko sa servirovalo na znovupoužiteľných plastových tanierikoch a pohárikoch. A viete, že smetí bolo po 150 ľuďoch ani nie plné vrece? Mamičky margarétky vedú centrum správnym smerom na všetky svetové strany. :)

Ale aby toho neboli málo, o 2 týždne po narodeninách sa konal Deň rodiny s rodinnými súťažami, skákacím hradom, drinkami a, samozrejme, s vami, veselými rodičmi a deťmi, ktorí vytvárajú našu krásnu komunitu na Trnávke.

Ďakujeme vám za podporu a za vašu prítomnosť. Vďaka vašim úsmevom a slovám vďaka vieme, že to, čo robíme má zmysel.

Tešíme sa a chystáme už Deň detí. Ale o tom až nabudúce.

Vaše Margarétky

P.S.: Ešte stále je možné sa prihlásiť na Montessori letnú škôločku- adaptačný program pre budúcich škôlkarov. Viac info na FB, Instagrame a webe MC Margarétka

Za MC Margarétka Klauďia Krajčíková

Naša synodálna cesta

Keď zaznela vo februári výzva zapojiť sa vo farnosti do synodálneho procesu, nevedela som, čo presne od toho čakať. Toto tu ešte nebolo. Fakt Svätého otca zaujíma môj názor? Ako to bude celé fungovať? Po dlhých dvoch rokoch izolácie som však cítila potrebu hlbšieho spoločenstva, preto som sa prihlásila. V našej farnosti vzniklo celkovo 16 rôznych synodálnych stretiek - Bohu vďaka za to! Naša skupinka sa od marca začala stretávať každý týždeň. Priatelia nám poskytli k dispozícii na stretnutí svoj prístrešok. Prechádzali sme spolu jednotlivé témy synody, ktoré priniesli často veľmi zaujímavé diskusie.

Aby som nehovorila len sama za seba, položila som 3 otázky viacerým účastníkom rôznych synodálnych skupiniek, čo im spoločne strávený čas dal.

Čo ti synodálne stretnutia dali, prípadne ešte dávajú?

Zuzana: Obohatením pre mňa osobne bolo,

že sa vytvorili skupinky z nových ľudí, a tak sa ku mne mohli dostať nové pohľady pri nazeraní na jednotlivé témy.

Milada: Stretnutia boli pre mňa veľmi prínosné. Už dlhšie som nechodila na stretnutia, kde by bol priestor diskutovať. Modlitba je bezpochyby veľmi dôležitá. Podľa mňa je však taktiež dôležitá vzájomne sa zdieľať o rôznych otázkach prežívania viery. Už mi to chýbalo a bolo to super.

Mária: Synodálne stretnutia neboli len príjemným posedením s priateľmi, s ktorými sme sa počas predchádzajúcich dvoch rokov stretali len sporadicky, ale bol to hlavne čas zamyslieť sa nad témami, ktoré v bežnom každodennom živote riešime len okrajovo a nenačádzame si čas uvažovať o nich hlbšie.

Ktorá téma Ťa najviac oslovila?

Eva: Najviac ma oslovila téma "Rozlišovanie a rozhodovanie". Konkrétne to, že pravé rozlišovanie sa uskutočňuje v dialógu: 1.) človeka s Bohom (modlitba) a 2.) ľudí navzájom. Pravé rozlišovanie má známky pokoja, pokory a kríža (slová pápeža Františka).

Zuzana: Téma "Slávenie, ktoré prináša pre Cirkev veľa radosti a dynamiky" ma oslovila asi najviac. Oslovila ma práve tou radosťou, ktorej je v našej Cirkvi akosi pomenej. Uvedomila som si, že by sme sa o radosť mali viac usilovať a pýtať si ju. Nebyť často len "trpiteľmi".

Milada: Mňa najviac oslovila téma počúvania. Rozprávali sme sa o tom, ako schopnosť počúvať ovplyvňuje naše vzťahy v rodine. Ako nás samých v detstve ovplyvnila schopnosť, resp. neschopnosť počúvať zo strany našich rodičov.

Nie je nič jednoduchšie ako rozprávať, rozprávame radi a veľa. Ale naučiť sa počúvať druhého je skutočná výzva. Hlavne pre nás rodičov.

nich nezačnem pracovať od seba, nemôžem čakať, že ich niekto spraví za mňa. Preto som rada, že som bola pozvaná do spoločenstva Cirkvi, kde sa učíme spolu kráčať, načúvať a plniť svoju úlohu.

Milada: Nevedela som si predstaviť, ako môžeme my na Trnávke nejako ovplyvniť synodu, ktorá sa bude konať v Ríme. Postupne mi došlo, že to možno ani nie je také dôležité. Môžeme ovplyvniť život tu, v miestnej komunite, v miestnej Cirkvi, čo je možno ešte dôležitejšie.

Mária: Asi najviac ma oslovila téma spoločného kráčania, kedy na spoločnej ceste nielen spolu kráčame, ale mali by sme sa učiť aj počuť a počúvať jeden druhého. Každý človek má v Božích očiach veľkú hodnotu a v našich ľudských očiach by nemal mať menšiu. Každý sme výnimočný, aj keď si to o sebe veľa krát nemyslíme. Neraz v sebe objavíme nejaký dar, až keď ho v nás objaví niekto iný. Aj ten najtichší hlas, aj ten najmenší skutok v našom spoločenstve je dôležitý pre celok, ktorý by bez neho nebol úplný.

Čo ti synodálne stretká dali, prípadne ešte dávajú?

Martin: Určite áno. Už len v našom spoločenstve sme navrhli niekoľko praktických zmien. Najväčší zmysel vidím v aplikácii zmien na úrovni farnosti. Ako hovorí jedna múdrosť, zmeníš seba a zmeníš celý svet. Toto platí aj pre každého z nás, aj pre naše spoločenstvá. Z začiatku musíme od seba. Vnímam, že aj toto je posolstvom synody a jej praktickým naplnením.

Mária: Viem, že zmeny v dlhodobu zabehnutých zvykoch sa dejú veľmi pomaly. Ale keď na

Zuzana: Toto je závislé v prvom rade na individuálnom postoji každého z nás. Či sa budeme snažiť pretaviť do života a skutkov nové veci, ktoré sme pri jednotlivých témach rozoberali a uvedomili si.

Eva: Mne v súvislosti so synodou stále rezonuje myšlienka dobrého pastiera, ktorý zanechá 99 zdravých a vypasených ovčiek a ide hľadať 1 stratenú = vyjsť z fár, oratiek, z bezpečných miest... ísť za ovečkami "hladnými" a "chorými", ktoré sa necítia hodné prísť do našich kresťanských "giet". Ísť tak ako išiel Ježiš cez Samáriu. Zastavil sa tam, aby stretol ženu hladnú (po pravej láske) a chorú (5 mužov), aby jej vrátil hodnotu, aby potom s odvahou svedčila aj iným ľuďom o Ježišovi a priviedla ich k nemu.

Spracovala Milada Gurová

FARSKÉ LISTY PREDSTAVUJÚ: don Ladislav Babača

Laco, tešíme sa, že si prišiel medzi nás a že môžeme spoznať nového saleziána. Za tých pár týždňov sme sa už zopárkrát stretli, niečo o Tebe počuli v Tvojich kázňach, dokonca aj na instagrame si bol predstavený,

no aj tak sa nám máli. Veľmi radi by sme Ti teda dali priestor aj v našom občasníku - vo Farských listoch.

Kolko rokov si už salezián? Prečo si si vybral túto cestu, respektíve ako si pocítil že Ťa Boh na ňu volá?

Pozdravujem čitateľov Farských listov. Kolko som už salezián?, fúha, veď to bolo ešte v minulom tisícročí. No a ako som pocítil Božie volanie? Keď som bol miništrant, boli v mojom meste traja ľudia, ktorí sa nám, miništrantom venovali. Mali pre nás stretká, pozývali nás na výlety. Potom zrazu padol komunizmus, oni zmizli a zrazu sa objavili a mali vysviacky; boli to vlastne tajní saleziáni a jeden z nich je Ferko Kohút, ktorý je tu pán farár. Ja som po čase cítil, že by som sa chcel rovnako venovať deťom, mladým, ako sa oni venovali nám.

Máš nejakú prezývku?

Nemám, hovoria mi Laco.

Vieme o Tebe, že si k nám prišiel z Jakutska, kde všade si ale bol predtým?

Predtým som bol sedem rokov na Orave a rovnako dlho aj v Žiline. Toto všetko bolo už po vysviacke a všade bolo výborne.

Sú mladí v Rusku podobní tým našim? V čom sa líšia?

Určite sa líšia, majú iné oči, šikmé. Žijú tam Jakuti, Eveni, len sem tam ruská tvár. No futbal majú rovnako radi ako naši. Ale nemôžu ho hrať stále. Keď je vonku zima, veľmi radi, a často, chodia do kina, nakoľko v zime sa dá byť len vo vnútri. Žijú tam mnohopočetné rodiny. Takisto radi spia. Prídu domov zo školy a ľahnú si spať. Toto som na Slovensku nezažil. Mám pocit, že slovenské deti sú usilovnejšie. I keď to môže spôsobovať aj finančná situácia, lebo krúžky sú tam drahé a nemajú na ne všetci.

Vážili si možnosť, že môžu chodiť k saleziánom?

Veľmi si to vážili, za všetko ďakovali. Boli naozaj veľmi slušní, deti i mladí nám vykali. A asi aj preto, že k nám prichádzalo viac dievčat ako chlapcov a dievčatá vždy vedia poďakovať.

Do strediska chodili veriaci alebo neveriaci?

Skôr neveriaci. Napríklad, keď sme chystali Krížovú cestu, bola tam len jedna dievčina, ktorá také čosi raz zažila, ostatní sa modlili po prvý raz. Oni v "Čosi" verili, neboli úplne neveriaci, ale nepoznali žiadnu vieru.

Ako si na tom s jazykmi, nemal si problém komunikovať?

Na základnej škole som mal štyri roky ruštinu, potom 29 rokov nič a zrazu vystúpiš z lietadla

v Moskve a musíš hovoriť. Nemal som nejakú jazykovú prípravu, všetko išlo veľmi rýchlo. O tom, že pôjdem do Ruska, som sa dozvedel koncom apríla a letel som v júni. Vtedy som sa začal venovať aj viac angličtine, lebo vraj ju budem potrebovať. Na ruštinu nebol čas. Ale je to podobný jazyk.

Vedia aj "domorodci" hovoriť po rusky?

V meste vedia všetci po rusky, ale na dedinách používajú svoje jazyky, ktoré sú úplne iné. Ale v meste všetci rozumejú aj vedia hovoriť po rusky.

Máš informácie ako sa ich dotýka súčasná situácia, myslím tým vojnu na Ukrajine?

Aj keď je to relatívne ďaleko, dotýka sa ich to. Hlavné tí, ktorí majú ísť na vojnu, sa boja. Tam rukujú študenti po ukončení školy, 18 roční chlanci alebo vysokoškóľáci, na jeden rok. Sú trochu dopletení. Dalo by sa povedať, že sú obeťou demagógie a niektorí si dokonca myslia, že oni vyhrajú vojnu.

Ako si sa po mesiaci-dvoch udomácnil na Trnávke?

Ešte sa tu necítim celkom doma, ale na lepšie sa ľahšie zvyká. Pripadám si, akoby som sem prišiel z doby ľadovej. A teraz nemyslím na zimné teploty. Tu je veľa vecí, ktoré sme tam nemali: umývačku riadu, pitnú vodu z vodovodu, automatické polievanie trávy, brána na mobil, náhradné súčiastky na bicykel, cyklotrasy... Tovar z e-shopu šiel 8 až 21 dní, nemali sme ani jedno športové ihrisko, ani altánok, autá pri dome parkovali väčšinou na piesku, atď. No priznám sa, za niektorými ľuďmi tam sa mi cnie. Vzťahy sú silná vec, viac ako si myslíme. Tie tak ľahko nepresekneš.

Aká bude Tvoja funkcia v tomto diele?

Zatiaľ neviem, uvidíme. Mal by som byť viac na Domine, čas ukáže...

Ako rád relaxuješ?

Prácou a športom. Baví ma napríklad aj poumývať chodbu; pustím si BBC radio na slu-

chátka a idem.

Povedz nám svoje top.

Šport

Tých je veľa, najviac asi nordic walking, skialp, bežky, v lete rád plávam. Aj hokej a futbal, tie sú na piatom a šiestom mieste.

Jedlo

Dlhé váhanie a potom odpoveď: Asi to, čo je. Ja som viac na zeleninku, som taký "trávnatý živočích".

Kniha

Tak teraz sa trápim nad English grammar. Snažím sa čítať knihy v angličtine, chcem zabiť dve muchy jednou ranou. Aj sa zlepšiť v angličtine, aj nájsť peknú myšlienku.☺ Aj keď čítam napríklad Bibliu v inom jazyku, tak niektoré "ošúchané" vety mi prídu úplne nové a pekné.

Film

Na Vianoce mám rád A Christmas Carol (Vianočná koleda), i veľa iných, napr. Do you believe.

Svätec

Don Bosco

Futbalový klub

Zatiaľ ani nemám, možno raz Domino.

A Tvoj odkaz pre čitateľov Farských listov?

Teším sa, že Vás všetkých spoznám. Aj na spoločné akcie a pekné roky u Vás, v tejto pokojnej časti Bratislavy.

Ďakujeme za rozhovor.

*Zhovárala sa a spracovala
Mariana Máčajová*

Katechumeni prijali sviatosti, noví sa môžu prihlásiť

Na veľkonočnú vigíliu prijalo sedem dospelých katechumenov po oseemnásťmesačnej príprave viaceré sviatosti. Štyria z nich prijali sviatosť krstu, Eucharistie a birmovania. Ostatní prijali prvýkrát sviatostného Ježiša a Ducha Svätého vo sviatosti birmovania. Medzi tými, ktorí prijali všetky sviatosti bol Peter Olík. „Môj príbeh viery začal, keď sme sa začali stretávať so saleziánmi a ľuďmi z komunity na Trnávke. Predtým som k viere nemal žiaden vzťah,“ povedal Peter pre Farské listy s tým, že nebyť týchto stretnutí, zrejme sa v jeho živote nič nezmení.

Požiadat' o prístupenia k sviatostiam sa rozhodol po tom, čo jeho manželka Katka opäť ochorela. „Akosi som pocítil túžbu a potrebu sa obrátiť k Bohu. Sviatosti boli vyvrcholením mojej "premeny",“ zdôraznil. Počas prijímania sviatostí na Bielu sobotu cítil, že Boh je ku nemu bližšie ako kedykoľvek predtým. „Bola to krásna udalosť, po ktorej sa hrdo hlásim ku kresťanstvu a nášmu spoločenstvu,“ hovorí s nadšením. „A musím spomenúť Rada Pavlíka, ktorý ma usmerňoval počas celej prípravy a v ktorom som našiel nového, blízkeho priateľa,“ dodáva Peter, ktorého manželka Katka prvýkrát na Veľkú noc pristúpila k sviatosti zmierenia, prvýkrát prijala Eucharistiu a tiež pristúpila k sviatosti birmovania.

Všetky iniciačné sviatosti prijal aj Michal Hanták. „Prečo som sa rozhodol? No, veľmi ťažká otázka a ešte ťažšia odpoveď. Určite to nebolo nejaké dlhodobé plánované racionálne rozhodnutie,“ povedal Michal, ktorého manželka je veriaca praktizujúca katolíčka a v katolíckej viere vychovávajú aj deti. „Určite tam spočiatku bol aj vplyv rodiny a záväzok zo sobáša vychovávať deti vo viere, pravidelné chodenie do kostola a veľa, veľa dobrej hudby, myslím všetky tie gitary, husličky a priečne flauty. Až som bol pripravený...“ zdôvodňuje svoje rozhodnutie Michal, podľa ktorého to však vo finále bolo spontánne rozhodnutie. „Ako keď vidíte krásnu jachtu, nádherné pokojné more, slniečko a bezvetrie, už len nastúpiť. A na palube super partia spolucestujúcich, za kormidlom Rado... Nič z toho som, samozrejme, stopercentne vopred nevedel, ale tušil som to. A o tom to celé je. Prijat' pozvanie, ktoré

sa neodmieta.

Len tak, lebo to tak cítite. Hlboko zakorenené v srdci,“ vyznal Michal.

Celých 18 mesiacov katechumenov pripravoval náš akolyta Radovan Pavlík. „Na jeseň v roku 2020 som nevedel do čoho idem a s kým idem. Pred tým som pripravoval dvoch dospelých birmovancov, ktorých som aspoň z videnia poznal. Teraz som dostal zodpovednosť pripraviť katechumenov na sviatosť krstu. Zo skupinky, ktorá bola rôznorodá, som nikoho nepoznal,“ hovorí Radovan, pre ktorého príprava nebola o bifľovaní vedomostí z katechizmu, ale svedectve viery. „Preto som sám častokrát hovoril o svojom prežívaní viery v rôznych etapách života a rovnako aj katechumeni konfrontovali svoj život s vierou v

Ježiša Krista a v osobných rozhovoroch, ale aj v prostredí spoločenstva vydávali pre mňa obrovské svedectvo,“ povedal Radovan s tým, že tieto veľkonočné sviatky zostanú pre neho nezabudnuteľné. „Stali sme sa jeden druhému priateľmi. Naďalej si všetkých nesiem v modlitbe vo svojom srdci. A priznávam, že počas vigílie som sa neubránil slzám radosti“.

Naša farnosť je veľká a aktívna. Stále však máme medzi sebou mnoho ľudí, ktorí prichádzajú do kostola alebo do rôznych častí nášho saleziánskeho diela a nemajú prijaté všetky sviatosti. „Možno teraz je pre niekoho pravý čas začať sa na chýbajúce sviatosti pripravovať a po príprave ich aj prijať. Preto neváhajte a prihláste sa u pána farára na farskom úrade. Pre záujemcov od jesene otvoríme nový turnus prípravy,“ pozýva na záver Radovan.

Radovan Pavlík

Pozývame chlapcov i mužov: Pridajte sa k nám a staňte sa miništrantami

Pamätám si ako dnes, bol som malý chlapec, keď ma mama priviedla do sakristie (farárom bol vtedy Július Kupča), že by som chcel miništrovať. Sakristia bola plná miništrantov, takže pán farár povedal, nech prídem nabudúce. Padol mi kameň zo srdca, zo sakristie som skôr ušiel ako vyšiel. Mal som z miništrovania akúsi priveľkú bázeň.

Prešlo desaťročie, počas ktorého som sa na oltár pozeral z druhej strany. Teda, sedel som v lavici s manželkou a deťmi. Až raz, keď som bol na nedeľnej rannej svätej omši sám, don Zeman nemal ani jedného miništranta. Kedže som sakristiu dôverne poznal, rozhodol som sa, že vstanem a prezlečím sa. Následne som sa posadil k prevkapanému don Zemanovi. Odvtedy som

Neskôr som sa ako desaťročný sám rozhodol miništrovať, nikto ma do sakristie nemusel priviesť. Najskôr som chodil častejšie na sväté omše a sadol som si do predných lavíc, aby som všetko dianie dobre napozeral a potom som sa rozhodol. V štrnástich rokoch prišla kríza, už som predsa bol veľký a s miništrovaním som chcel skončiť. Ale bolo to všetko inak. Krstná mama ma presvedčila nech ešte idem na jednu svätú omšu a do sakristie nech zoberiem aj bratranca. Privolil som. Lenže vtedy som stretol Vincka Feledika, kňaza a saleziána, ktorý vtedy tajne na Trnávke pôsobil. Takže tá moja posledná svätá omša ako miništranta sa oddialila o niekoľko rokov. Zostal som miništrovať do dospelosti.

zostal pri oltári. Keď po tom prišiel za farára Ferko Kohút moje pôsobenie sa rozšírilo aj o rozdávanie svätého prijímania.

Prečo to píšem? Zaiste ste si všimli, že často na svätej omši nemáme miništrantov. Ani veľkých, ani malých. Tým mojím obzretím sa dozadu vás chcem len povzbudiť, že každý vek je dobrý na to, aby ste mohli začať miništrovať. Či si chlapec alebo ste otcovia chlapcov, alebo ste aj starší, nebojte sa pridať k nám, aby sa nám podarilo zabezpečiť miništrovanie počas všetkých svätých omší. Do tajov miništrovania vás ochotne zaučíme. Nie je to vôbec ťažké.

Radovan Pavlík

Farské oznamy:

Upratovanie nášho kostola:

Momentálne existuje niekoľko upratovacích skupín. Upratuje sa **štandardne v sobotu večer po sv. omši o 18.00 hod.**, ale po dohode, je to možné aj inokedy - napr. štvrtok, či piatok. Momentálne to vychádza asi 4 - 5 krát za rok na skupinku. Podľa veľkosti skupiny a množstva ľudí je práca hotová cca za hodinu. Keď bude skupín viac, bude to menej často. **Záujemcovia, hláste sa v sakristii alebo u pani Gállikovej (0910 132 113)**, ktorá je koordinátorkou upratovania a prvý raz Vám všetko ukáže.

Slávnosť Božieho Tela

bude **vo štvrtok 16. 6. 2022**. Sväté omše budú **o 6.30, 16.00 a 18.00 hod.** Po svätej omši o 18.00 hod. bude opäť procesia s Najsvätejšou oltárnou sviatosťou ulicami Trnávky.

V utorok 21. 6. 2022 od 15.30 hod. budeme zapisovať úmysly svätých omší na júl a august 2022.

Slávnosť sv. Petra a Pavla apoštolov

bude **v stredu 29. júna 2022**. Sväté omše budú **o 6.30, 16.00 a 18.00 hod.**

Od nedele 5. júla až do 28. augusta 2022 nebude svätá omša o 11.00 hod. a sväté omše v nedeľu budú o 6.45, 8.00, 9.30 a 18.00 hod. Cez prázdniny tiež nebude v piatok o 19.00 hod. mládežnícka svätá omša.

Počas prázdnin budú **úradné hodiny** po večernej svätej omši. V prípade nutnosti v inom čase volajte na farské telefónne číslo.

Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie

bude **v pondelok 15. augusta 2022**. Sväté omše budú **o 6.30, 16.00 a 18.00 hod.**

V piatok 19. 8. 2022 od 15.30 hod. budeme zapisovať úmysly svätých omší na september a október 2022.

Slávnosť Sedembolestnej Panny Márie

je **vo štvrtok 15. septembra 2022**. Dúfam, že ako je už dobrou tradíciou, aj tohto roku sa opäť v hojnom počte zúčastníme na Národnej púti v Šaštine.

Termín duchovných cvičení pre ženy

bude tento rok - **15.9.- 18.9.2022 v Čičmanoch** - v penzióne Bystrík. Už teraz je možné prihlasovanie, napríklad aj cez tento QR kód. Pre podrobnejšie informácie (cena, o čom vlastne také cvičenia sú?) mailujte dovicovicova@gmail.com.

DAJ NA TO

Dlhodobý darcovský systém, ktorý vznikol z iniciatívy farníkov, oratoriánov či ostatných sympatizantov nášho Saleziánskeho diela na Trnávke je stále tu.

Napriek pandémie a s ňou spojených, možno aj finančných problémov, sa nám podarilo vďaka pravidelným darcom vyzbierať finančné prostriedky, ktoré boli použité napr. na kamerový systém v kostele a pravidelné online prenosy z kostola.

V rámci darcovského systému Daj na to! však vieme podporiť aj jednorazové kampane. Lastovičkou medzi nimi bola kampaň na podporu výstavby tribúny na SDM Domino. Keďže táto kampaň prebiehala dlhšie, darcovi sa mohli rozhodnúť či prispievajú jednorazovo alebo v pravidelných intervaloch. Lákadlami v tomto prípade boli nielen ponožky s logom nášho futbalového klubu ale najmä vlastné miesto na tribúne.

Stále je čo vylepšovať, a tak už teraz pracuje náš tím na zlepšení Daj na to!, aby bol ešte viac prispôsobený pre potreby nášho diela a efektívnejšie čerpanie prostriedkov z neho. Predstavenie noviniek máme v pláne už na jeseň.

Andy Babišová